

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Przesławski

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi H. Ś.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. III CZ 194/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 22 lutego 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 grudnia 2022 r. H. Ś. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Najwyższego,
za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Katowicach, skargę na przewlekłość postępowania
toczącego się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt III CZ 194/22.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania, którego skarga
dotyczy. Skarżący zarzucił nieważność postanowienia z 26 maja 2022 r., co z mocy prawa
wywołuje bezczynność sądu i stanowi podstawę skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym obowiązkowe
zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Odnosi się to
również do postępowania toczącego się na skutek skargi na naruszenie prawa strony do
rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zauważyć

bowiem należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W ustawie o skardze na przewlekłość nie została uregulowana kwestia zdolności postulacyjnej. W powyższym zakresie należy zatem odwołać się do przepisów regulujących postępowanie cywilne, gdyż to one znajdują zastosowanie w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Powyższe oznacza, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (zob. np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 26 marca 2019 r., I NSP 3/19; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; 11 września 2019 r., I NSP 87/19).

H.Ś. złożył do Sądu Najwyższego skargę osobiście, bez profesjonalnego pełnomocnika, co ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ k.p.c. i art. 3 oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.